

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010224
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6417010224.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovaného F. B., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 15. novembra 2018, o odvolaní obžalovaného F. B. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T/34/2017 zo dňa 05.03.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. B. zamietla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/34/2017 zo dňa 05.03.2018 bol obžalovaný F. B. uznaný za vinného z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože

dňa 24.11.2015 v presnejšie nezistenom čase od 16:41:06 h do 17:04:47 h ako člen hliadky oddelenia výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného Zboru Žiar nad Hronom na ceste I/65 v smere od Kremnice do Žiaru nad Hronom za obcou Bartošova Lehôtka v presnejšie určenom mieste GPS súradnicami s hodnotu šírky 48,6170333333333 a dĺžky 18,8940166666667 po tom, ako zastavil osobné motorové vozidlo značky Ford Tranzit evidenčné číslo K. XXX M., ktoré viedol X. F., narodený XX.XX.XXXX, lebo sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že prekročil povolenú rýchlosť jazdy v obci, priestupok neriešil v súlade s právnymi predpismi, ale X. F. oznámil, že za priestupok mu môže byť uložená bloková pokuta 500 € a odobratý vodičský preukaz na dobu 6 mesiacov, a keďže X. F. nemal pri sebe žiadne peniaze a opýtal sa, či sa výška pokuty nedá znížiť, na čo mu povedal, že to bude za 300 € a keď spolujazdec Q. V. povedal, že majú len 120 €, túto finančnú hotovosť prijal bez vystavenia pokutových blokov a bez vydania ústrižkov pokutových blokov o zaplatení pokuty X. F., sumu 120 € si ponechal pre seba, priestupok zákonným spôsobom nezaevidoval a nechal ich z miesta činu odísť, čím porušil článok 8 odsek 4 Nariadenia Prezidenta PZ SR číslo 7/2002 o objasňovaní a prejednávaní priestupkov v Policajnom Zbore v znení neskorších zmien a doplnkov a zároveň konal v rozpore s § 8 odsek 1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom Zbore Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a v rozpore s § 48 odsek 3 písmeno a/, písmeno g/ Zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného Zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

Za to mu okresný súd podľa § 326 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr.zák., § 36 písm.j/ Tr.zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

V neposlednej rade podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil obžalovanému aj povinnosť nahradiť poškodenému X. F., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom Q. XXX/X, E., spôsobenú škodu vo výške 120,- €.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení obžalovaný podal odvolanie, ktoré aj prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnil. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba namietala nesprávne vyhodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom, vrátane prihliadania na nezákonné dôkazy.

Konkrétne obhajoba namietala ustálenie miesta činu na základe GPS súradníc, ktoré sa nachádzalo neďaleko obce Stará Kremnička, pričom táto sa podľa obhajoby nachádza od Bartošovej Lehôtky cca 10 km. Preto podľa obhajoby nemohlo žiadnym spôsobom dôjsť ku skutku, ako bolo uvedené v obžalobe.

Ďalej prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní neodstránil rozpory vo výpovediach svedka poškodeného X. F. a svedka Q. V., týkajúce sa miesta, kde malo dôjsť k zastaveniu vozidla poškodeného, jeho určenia času, rozporu vo veciach určenia výšky hotovosti, ktorú mal mať svedok V. pri sebe, rozpor, v akej vzdialenosti stál svedok poškodený F. a V. od obžalovaného v čase preberania peňazí, ako aj každú ďalšiu odchýlku vo výpovediach týchto svedkov. Obhajoba dospela k záveru, že výpovede oboch menovaných svedkov sú plné rozporov, ktorých odstránenie nie je možné a preto mali byť vyhodnotené v zmysle zásady „in dubio pro reo“. V tejto súvislosti obhajoba vysvetlila súdu, ako má postupovať s poukazom na Nález ÚS SR a rozhodnutie NS SR (napr. uznesenie NS SR čk. 3To/4/2010 zo dňa 02.06.2010, 2To/67/2006 zo dňa 27.05.2008, 5To/17/2009 zo dňa 25.02.2010, 3Tdo/58/2014 zo dňa 22.10.2014, ako aj Nálezu ÚS ČR 398/97 a rozhodnutia III ÚS SR č. 84/94).

Súčasne obhajoba namietala, že prvostupňový súd bral do úvahy nezákonne získané dôkazy, za ktoré považovala napr. zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkom poškodeným X. F. a svedkom Q. V. zo dňa 02.08.2016. Zrušením uznesenia o vznesení obvinenia sa totiž úkony vykonané v období od 16.08.2016 do 16.08.2017 podľa obhajoby stali nezákonnými a nebolo možné na ne prihliadnuť. V neposlednom rade obhajoba namietala, že trestné stíhanie viedol nezákonný orgán, pričom poukázala na rozsudok NS SR, sp.zn. 1To/1/2015 zo dňa 29.05.2015.

V závere odvolania obhajoba poukázala na činnosť polície v predprípravnom konaní a postup vyšetrovateľky v súvislosti s výsluchom svedka poškodeného F.. Preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a rozhodol tak, že obžalovaného v zmysle § 285 písm.a/, resp. písm.c/ Tr.por. oslobodí spod obžaloby.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridrižoval písomných dôvodov ich odvolania a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil v zmysle petitu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok je zákonný a správny v plnom rozsahu. Okresný súd sa v ňom vysporiadal so všetkými skutočnosťami, s ktorými sa mal vysporiadať pri hodnotení dôkazov. Pokiaľ ide o namietané nezákonnosti v prípravnom konaní, tie neboli takého charakteru, aby zneškodnili celé trestné konanie. Z toho dôvodu nie je na tieto námietky potrebné prihliadnuť. V prípade namietaných nezákonne vykonaných konfrontácií prokurátorka uviedla, že obžalovaný sa ich zúčastnil, mal možnosť sa vyjadriť, jeho práva boli zachované, navyše jednotliví svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní o týchto skutočnostiach. K námietke obhajoby vo vzťahu k vedeniu trestného stíhania nezákonným orgánom krajská prokurátorka uviedla, že ide o rozhodnutie jedného senátu NS SR a preto nie je potrebné sa týmto zaoberať, keď nie je to záver celého trestného kolégia Najvyššieho súdu SR. Z uvedeného dôvodu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že je nevinný, poškodeného a svedka videl po prvýkrát, pričom si robil iba svoju prácu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., pričom správne ustálil skutkový stav. Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku s odôvodnením najmä, že na policajta je jednoduché si niečo vymyslieť, že to mohla byť pomsta za to, že v minulosti riešil jeho kamaráta za alkohol. Obžalovaný však nepoprel, že dňa 24.11.2015 vykonával hliadkovú službu spolu so svedkom X. A., ktorý bol veliteľom hliadky. Nebol si ale vedomý toho, že by v inkriminovaný deň zastavil vozidlo s poškodeným X. F. a že by ho nameral.

Zo spáchania predmetnej trestnej činnosti však obžalovaného usvedčovala výpoveď svedka poškodeného X. F. a svedka Q. V., ktorí v podstatných rysoch vypovedali zhodne. Potvrdili, že v uvedený deň ich zastavil obžalovaný, pričom opísali priebeh skutku tak, ako je to uvedené na str. 4 a 5 napadnutého rozsudku. Keďže obhajoba spochybňovala ich výpovede z dôvodu, že sú plné rozporov, ktoré sa nedajú odstrániť, prvostupňový súd sa zaoberal aj touto skutočnosťou a vyhodnotil tieto svedecké výpovede ako vierohodné. V tomto smere sa ani krajský súd nemohol stotožniť s námietkami obhajoby smerujúcimi k spochybneniu výpovedí svedka poškodeného X. F. a svedka Q. V.. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že obhajoba namietala každú odchýlku vo výpovediach predmetných svedkov s cieľom všetko spochybníť. V tejto súvislosti bolo absolútne nepodstatné, či svedok poškodený F. a svedok V. stáli od obžalovaného vo vzdialenosti 50 cm alebo 1,5 m v čase vykonanej kontroly, či svedok V. vystúpil z vozidla sám alebo za ním išiel poškodený F.. Podstatné v tomto prípade bolo, že obaja svedkovia usvedčovali obžalovaného z toho, že to bol on, kto ich vozidlo Ford Tranzit, ev.č. K. XXX M. zastavil a uložil poškodenému F. po zjednávaní 120-eurovú pokutu za rýchlosť. Obaja svedkovia pritom opísali, aké vozidlo mal v tom čase obžalovaný, akej bolo farby, že nebolo označené polícia a že z vozidla vystúpil iba obžalovaný, ako aj akým smerom sa po vykonanej kontrole vozidlo polície pohlo.

Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí týchto svedkov aj krajský súd zistil, že boli v súlade s nepriamymi dôkazmi a to s výpoveďou svedka F. P. F. F., svedka J. V., so závermi znaleckého posudku znalca D. X., X., s výpisom z GPS lokalizácie vozidla Š Fabia a s výpoveďou svedka P. X. Q. tak, ako to uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku č. 6, 7, 9 a 10. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s námietkou obhajoby v súvislosti so sporným miestom činu, keďže skutok sa mal podľa obhajoby stať na inom mieste, ako to uviedla obžaloba. Okresný súd v tomto prípade pri ustálení skutkového stavu postupoval správne, keď po vykonaní dôkazu výpisu z GPS lokalizácie vozidla obžalovaného zn. Š Fabia upresnil miesto činu zistením GPS súradníc, pričom totožnosť skutku bola zachovaná.

Ďalej v prípade namietaného rozporu vo výške určenia výšky hotovosti, ktorú mal mať pri sebe svedok V., odvolací súd konštatuje, že obhajoba v písomných dôvodoch odvolania zavádzala, keď tvrdila, že svedok V. dňa 13.03.2017 uviedol, že mal pri sebe len 80,- až 100,- €. Obhajoba v tomto prípade pravdepodobne zámerne neuviedla aj ďalšie tvrdenie tohto svedka, keď uviedol, že si už presne nepamätal, koľko to bolo. Z tejto výpovede svedka však vyplynulo aj to, že potom, čo sa pozrel do peňaženky, povedal, že má maximálne 120,- €. Z uvedeného dôvodu na tieto námietky odvolací súd neprihliadol, keďže namietané odchýlky vo výpovediach svedkov F. a V. neboli podstatného charakteru a navyše len svedčili o tom, že tieto svedkovia neboli dohodnutí na výpovediach. Navyše tieto priame svedecké výpovede potvrdzovali aj nepriame dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní tak, ako boli vyššie citované.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nemal zásadné výhrady k zistenému skutkovému stavu veci a k použitej právnej kvalifikácii. Na rozdiel oproti hodnoteniu dôkazov okresným súdom odvolací súd neprihliadol na zápisnice o konfrontáciách medzi obžalovaným a svedkami X. F. a Q. V., keďže boli obhajobou spochybnené, pričom pre uznanie viny obžalovaného neboli podstatné. Súd mal k dispozícii dostatok dôkazov priamych aj nepriamych tak, ako boli vyššie uvedené, ktoré tvorili ucelený kruh dôkazov, na základe ktorých bolo možné vytvoriť nespochybniteľný záver o vine obžalovaného. V tomto smere odvolací súd sa stotožnil so závermi krajskej prokurátorky. Z vyššie uvedeného dôvodu okresný súd správne uznal obžalovaného vinným z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. , keďže ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

V tomto smere prvostupňový súd požitie právnej kvalifikácie riadne odôvodnil v napadnutom rozsudku na str. 14, s ktorým odôvodnením sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach na ne poukazuje.

K námietke obhajoby ohľadne vedenia trestného stíhania nezákonným orgánom, odvolací súd neprihliadol z rovnakých dôvodov, ako to uvádzala krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí.

V neposlednej rade odvolací súd nezistil pochybenia ani pri ukladaní trestu obžalovanému. Pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnúť mal. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery ako aj možnosti nápravy. Tieto svoje úvahy uviedol v napadnutom rozsudku na str. 15, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd aj v tomto prípade stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje. V konečnom dôsledku prvostupňový súd nepochybil ani pri výroku o náhrade škody, keď poškodenému X. F. priznal škodu vo výške 120,- €, teda z titulu zaplatenej pokuty.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného dôvodu potom Krajský súd v Banskej Bystrici s prihliadnutím na dôkaznú situáciu napadnutý rozsudok vyhodnotil ako zákonný a správny, pričom okresný súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, s ktorými sa vysporiadať v odôvodnení napadnutého rozsudku mal, v tomto smere sa krajský súd s napadnutým rozsudkom stotožnil a za takéhoto stavu, keď nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného F. B. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.